

*Udvalgets bemærkninger til nye §§ 152 A og 152 B:*

„Efter en forhandling med justitsministeren og præsidenterne for højesteret, landsretterne og Københavns byret har socialministeren stillet forslag om i stedet for at henlægge domstolsprøvelsen af børneværnsudvalgenes afgørelser om børns anbringelse uden for hjemmet m. v. til en specialdomstol for børne- og ungdomsforsorgen at henlægge domstolsprøvelsen til landsretterne, således at vedkommende landsret i hver enkelt sag skal tiltrædes af en børneforsorgskyndig dommer og en dommer, kyndig i børnepsykiatri.“

§ 154. Direktøren for børne- og ungdomsforsorgen er forpligtet til at yde børneværnsudvalget vejledning og bistand med hensyn til udvalgets virksomhed, forståelsen af bestemmelserne i dette afsnit og den enkelte sags behandling. Til at bistå ved denne vejledning kan socialministeren ansætte det fornødne antal konsulenter.

*Udvalgets bemærkninger til den ny affattelse af § 154:*

„Udvalget anser det for rigtigst, at landsnævnet begrænses til at være ankeinstans over for børneværnsudvalgenes beslutninger om at anbringe et barn eller en ung uden for hjemmet og i dermed beslægtede sager. Det foreslås derfor, at vejledningen af børneværnsudvalgene henlægges til direktoratet for børne- og ungdomsforsorgen.“

Ved førstebehandlingerne af de to lovforslag redegjorde ordførerne udførligt for deres partiers stilling til den lange række spørgsmål, der var rejst ved lovforslagene. Der blev fra alle sider givet tilsagn om en velvillig udvalgsbehandling og håb om, at lovforslagene måtte resultere i forbedringer inden for børneforsorgen.

Efter et omfattende udvalgsarbejde opnåedes der enighed i udvalget om at indstille det den 19. marts 1958 fremsatte lovforslag til vedtagelse med en lang række ændringer foreslået af socialministeren. Udvalgets motiveringer for de vigtigere nydannelser i forsorgslovens børneværnsafsnit er anført foran. Herudover fremgår det af udvalgets betænkning, at udvalget indgående har drøftet spørgsmålet om, hvorvidt *børns og unges anbringelse uden for deres hjem* m. v. ved beslutning i medfør af forsorgslovens børneværnsafsnit er frihedsberøvelse i grundlovens forstand, jfr. herved grundlovens § 71, stk. 6. Udvalget havde til belysning af dette spørgsmål haft et møde med professor, dr. jur. *Poul Andersen*, Københavns universitet, lektor *Erik Christensen*, Århus universitet, samt afdelingschef i arbejdsministeriet, dr. jur. *T. Haarlov*, der udtalte hver deres mening om dette spørgsmål. Udvalget, der ej heller kunne nå til enighed om, hvorvidt den heromhandlede frihedsberøvelse var omfattet af grundlovens § 71, stk. 6, var imidlertid enige om, at spørgsmålet om lovligheden af disse beslutninger skulle kunne